

НАЗИВ ФАКУЛТЕТА - ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

ИЗВЕШТАЈО ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

-обавезна садржина- свака рубрика мора бити попуњена

(сви подаци уписују се у одговарајућу рубрику, а назив и место рубрике не могу се мењати или изоставити)

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовao комисију</p> <p>28. јануар 2019. године, Наставно-научно веће Правног факултета у Новом Саду Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <p>Проф. др Душанка Ђурђевић, редовни професор Правног факултета за привреду и правосуђе у Новом Саду, Универзитета Привредна академије у Новом Саду. У звање редовног професора за ужу научну област Привредноправну изабрана је 28. јуна 2017. године (члан Комисије – ментор).</p> <p>Проф. др Драган Мркић, редовни професор Факултета техничких наука у Новом Саду. У звање редовног професора за ужу научну област Управљање ризиком и менаџмент осигурања изабран је 1.2.2007. године (председник Комисије).</p> <p>Проф. др Драго Дивљак, редовни професор Правног факултета у Новом Саду. У звање редовног професора за ужу научну област Привредноправну изабран је 1.6.2010. године (члан Комисије).</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Владимир, Радован, Вукадиновић</p> <p>2. Датум рођења, општина, држава: 25.10.1985. године, Крагујевац, Република Србија</p> <p>3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив: Правни факултет у Крагујевцу, опште основне академске студије, дипломирани правник</p> <p>4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија Докторску дисертацију на Правном факултету у Новом Саду је мр Владимир Вукадиновић пријавио 2015.године. Наставно научно веће Правног факултета у Новом Саду је усвојило Извештај Комисије за оцену подобности кандидата, теме и ментора 11.фебруара 2015. године. Сенат Универзитета у Новом Саду је дао сагласност на Извештај о подобности теме, кандидата и ментора 5. марта 2015. године.</p> <p>5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране: Правни факултет Универзитету Бањој Луци, "Картелни споразуми и слобода</p>

уговарања", Међународно право, 29. маја 2014. године.
6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: Међународно право
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Накнада штете као грађанскоправна санкција у праву конкуренције Европске уније
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Навести кратак садржај са назнаком броја страна, поглавља, слика, шема, графикона и сл. Докторска дисертација кандидата Владимира Вукадиновића је написана је на укупно 238 страница. Садржина рада је подељена у три дела, у оквиру којих је извршена подела на главе, тачке и подтачке. Први део садржи четири главе, а други и трећи део, по три главе. Укупно 10 глава, са бројним тачкама. На крају рада је дат закључак и списак коришћене литературе. Наведено је 170 књига и чланака, 125 пресуда и 64 осталих извора. Испред основног текста, докторска дисертација садржи насловну страну, кључну документацијску информацију (образац 5а) на српском и енглеском језику и детаљан садржај. Дисертација је у потпуности урађена у складу са важећим универзитетским стандардима
V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Садржај докторске дисертације обухвата следеће делове и главе: Део први: Општа разматрања Прва глава: Уводне напомене У уводним напоменама кандидат дефинише предмет анализе и поставља методолошки оквир у коме ће вршити истраживања, дефинише циљ и хипотезе истраживања, наводи методе које ће користити у раду и изворе. Кандидат полази од хипотезе да концепт потпуно либералне привреде не може истовремено да буде и економски ефикасан и политички и друштвено пожељан и одговоран, већ да за остваривање таквих циљева политичку одговорност мора да преузме држава између осталог и дефинисањем политике конкуренције и обезбеђивањем механизма за њено делотворно спровођење. Дат је и кратак опис садржаја докторске дисертације кроз делове и главе. <i>Овај део рада се позитивно оцењује.</i> Друга глава: Правно регулисање конкуренције У овој глави кандидат истиче да није довољно да држава само донесе правила о заштити конкуренције, већ и да обезбеди њихово поштовање, а у случају повреде, делотворне санкције. У пракси се користе разни начини и средства којима се на добровољан или принудни начин обезбеђује њихово превентивно поштовање или се накнадно отклањају штетне последице њиховог непоштовања или повреде. Једно од таквих средстава јесте и накнада штете. Институт накнаде штете због повреде права конкуренције је добар пример међузависности и повезаности понашања учесника на унутрашњем и на међународном тржишту. Кандидат закључује да су правила конкуренције и право конкуренције као збирни израз, и даље актуелна и да захтевају нова истраживања, како у теоријском, тако и у практичном смислу, те да се могу анализирати из више углова, што даје посебан значај одабраној теми. <i>Овај део рада се позитивно оцењује</i> Трећа глава: Специфичности у примени права ЕУ Начини примене су одређени правном природом правила о заштити конкуренције, начином на који су донети и органима и телима која су одговорна за њихово спровођење. Специфичност ЕУ права конкуренције је у томе што су донета на наднационалном нивоу (нивоу ЕУ) од стране органа ЕУ, али се примењују и на наднационалном и на националном нивоу (у државама чланицама) од стране ЕУ органа и независних регулаторних тела у државама чланицама. Таква вишеслојност у начину доношења и у примени су предмет истраживања учинили посебно сложеним и деликатним. Према томе који органи и на који начин примењују правила о заштити конкуренције у раду су посебно анализирани јавно-правни и приватно-правни начин примене, али је посебна пажња посвећена овом другом начину. Приватно-правна примена ЕУ права конкуренције у државама чланицама подразумева да претходно буду решена врло сложена питања из права ЕУ, као што су начело

директне примене, директног дејства, начело одговорности због повреде права ЕУ и начело делотворности. У овом делу рада кандидат је показао смисао за оригиналним тумачењем начела директног дејства. Директно дејство се уобичајено дефинише као капацитет или подесност конкретне правне норме да ствара ЕУ субјективна права којима национални судови морају да пруже адекватну правну заштиту. У процесноправном смислу, суштину начела директног дејства чини подобност одредби комунитарног права да буду утуживе. Кандидат, међутим, сматра да је потребно направити разлику између постојања и вршења субјективних права. У конкретном случају, потребно је правити разлику између штете и њене накнаде. Вршење или остваривање субјективних права чини елемент процесног дејства начела директног дејства.

Комисија сматра овај део рада посебно значајним и оригиналним и позитивно га оцењује

Четврта глава: Начини примене ЕУ права конкуренције

У овој глави анализирани су органи и правна средства приватно-правне примене ЕУ права конкуренције. У ЕУ је Европска комисија (ЕК) задужена да се у оквиру опште обавезе стара о примени комунитарног права, брине и о примени ЕУ права конкуренције. Она то чини по службеној дужности (*ex officio*) и по иницијативи лица која имају правни интерес за то. У државама чланицама, то су тзв. независна регулаторна тела (НРТ), која се различито називају, као нпр. агенције, комисије, савети и слично. И једни и други органи се старају у првом степену о поступку који подсећа на управни поступак. Њихове надлежности су, као и одговорности, изузетно велике, јер у примени картелних прописа могу да изричу не само врло високе новчане казне, већ и друге тзв. мере понашања, као што су забране недозвољеног споразумевања, поништај картелних споразума, да изричу привремене мере и да намећу новчане пенале. Њихова независност, стручност и непристрасност се претпостављају, што у крајњој линији контролишу Општи суд и Суд правде у ЕУ, а државама чланицама месно и предметно надлежни су национални судови. Ови судови врше тзв. "судску контролу" извршне власти оличене у ЕК и НРТ, чиме се обезбеђује потребни легитимитет прописа о заштити конкуренције. У Републици Србији, овај посао врши Комисија за заштиту конкуренције, а судску контролу управни суд, чиме је обезбеђена двостепеност и дато право жалбе, односно тужбе за покретање управног спора.

Овај део рада се позитивно оцењује

Део други: Право на накнаду штете као комунитарно право

Пета, шеста и седма глава чине други део рада који је насловљен као Право на накнаду штете као комунитарно право. Ово је централни део рада у коме је било потребно решити више спорних теоријских питања и зависно од решења, финализовати анализу предмета рада у трећем делу. Као спорна питања која је претходно требало решити да би се определила садржина трећег дела, постављена су следећа питања: дали је право ЕУ као наднационално право настало споразумом између држава способно да ствара субјективна права појединцима који нису учествовали у његовом настанку, или обавезује само државе чланице, као класично међународно јавно право. С обзиром да ова дилема није нормативно решена у Уговору о оснивању, кандидат се позвао на судску праксу Суда правде (одлуке у предметима *Van Gend, Costa v ENEL* и друге) и следећи њихова образложења прихватио став да право ЕУ подједнако обавезује и појединце, као и државе и њихове органе. Након што је на тај начин "признао" постојање субјективних комунитарних (на нивоу ЕУ) права, у наредним главама су анализирана последична питања, као што су: правни основ и претпоставке права на накнаду штете, одговорност због повреде права ЕУ и санкције због повреде права конкуренције.

Пета глава: Правни основ и претпоставке права на накнаду штете

У петој глави је анализиран правни основ и претпоставке права на накнаду штете. Кандидат прво констатује да је питање правног основа за накнаду штете на различите начине регулисано у националним правима држава чланица и у ЕУ. У појединим националним правима, као што су право Француске или Србије, праву на накнаду штете је дат значај општег или основног (уставног и законског) начела које је формулисано кроз општу забрану проузроковања штете, а у случају повреде, кроз обавезу сваког лица које је другоме налело штету да је надокнади. У другим националним правима су прихваћена и другачија решења, која су детаљније анализирана у раду.

У праву ЕУ ово питање није регулисано у Оснивачким уговорима, па је "помоћ" тражена у судској пракси Суда правде. У том смислу је наведена и детаљно анализирана одлука Суда правде коју је

донео у предмету *Франкович*, у коме је обавезао државу да накнади штету ако су испуњена три услова: ако је повређен ЕУ пропис којим је додељено или је намеравано да буде додељено неко субјективно право, ако је тиме настала штета и ако постоји узрочна веза између штете и противправног понашања. Применом теорије о тзв. хоризонталном директном дејству обавеза накнаде штете настале повредом ЕУ права конкуренције и од стране појединаца је санкционисана па је учесницима на тржишту признато да као појединци покрену поступак за накнаду штете

Овај део рада се позитивно оцењује као оригинални допринос кандидата теорији основа накнаде штете.

Шеста глава: Одговорност због повреде ЕУ права

У шестој глави су анализирана питања субјеката одговорности због повреде права ЕУ. Питање субјекта је било неопходно обрадити и анализирати због сложене правне природе права ЕУ које се, у једном делу правне теорије, и даље сматра делом међународног (јавног) права у коме одговорност због повреде лежи на државама, као његовим креаторима. Стога се аутор, пре него што је заузео свој став и одговорио на постављено питање прво осврће на теоријске ставове које повезује са улогом директног дејства. Наиме, већ од одлуке донете у предмету *Van Gend*, Суд правде је заузео јасан став да су субјекти комунитарног права не само државе чланице, већ и предузећа као правна лица и појединци. Сви они могу стицати не само права, већ им право ЕУ као објективно право може наметати и обавезе. Делотворност таквог права би била озбиљно угрожена ако би његова повреда остала несанкционисана. У том смислу је као претходно требало решити питање ко су субјекти одговорности. У Оснивачким уговорима је изричито била регулисана самоодговорност ЕУ, тј. њених органа у погледу вршења својих обавеза и дужности (чл. 340 УФЕУ). У одлуци донетој у предмету *Франкович*. Суд правде је ову врсту вануговорне или деликтне одговорности проширио и на државе чланице, што је касније потврдио и проширио у одлуци донетој у предмету *Opel*. Међутим, за предмет ове тезе било је потребно наћи правни основ за одговорност предузећа као индивидуалних (приватних) учесника на тржишту због повреде права конкуренције. Суд је основ нашао у примени начела хоризонталног директног дејства и у признању овог дејства члановима 101. и 102. УФЕУ.

И овај део рада се позитивно оцењује као оригинални допринос кандидата теорији основа накнаде штете

Седма глава: Санкције због повреде права конкуренције

У седмој глави је, након што је установљен основ и субјекти одговорности, анализирано питање санкције због повреде права конкуренције. Кандидат је констатовао да постоје бројне санкције, као што су новчане казне, пенали, привремене мере, ништавост картелног споразума, забрана спајања или стицања, које се, сходно подели начина примене права конкуренције на јавноправну и приватно правни начин, и оне могу груписати у те две групе. Будући да штета и право на њену накнаду спадају у приватноправне санкције, у раду је даља пажња посвећена само њима. Као претходно је требало одговорити зашто се на приватноправну примену ЕУ права конкуренције чекало толико дуго (практично до одлуке донете у предмету *Keiřix*) и да ли је реч о посебној штети. Посебна пажња је посвећена анализи ништавости забрањеног картелног споразума као претходном услову за постављање питања настале штете и њене накнаде. Као спорно теоријско питање је посебно анализиран утицај ништавости рестриктивног споразума на повезане споразуме и на право страна из забрањеног споразума да траже накнаду као комунитарно субјективно право. Као санкције су анализарана и питања реституције и повраћаја незаконито плаћених дажбина које су наметнуте правом ЕУ.

Овај део рада се позитивно оцењује

Део трећи: Поступка остваривања права на накнаду штете

Осма, девета и десета глава чине трећи део рада који је посвећен поступку остваривања права на накнаду штете.

Наслов трећег дела представља логички методолошки наставак и закључак прва два дела у којима је кандидат нашао да повредом права ЕУ конкуренције настаје штета учесницима на тржишту, да је правни поредак у ЕУ и држава чланица, признао такву штету као посебан облик, и да се у случају да не буде добровољно измирена мора обезбедити процесни механизам за њено принудно остваривање пред надлежним судским органима. У том циљу је осма глава посвећена праву на судску заштиту,

девата: механизму колективне заштите и десета (завршна) - приватноправној заштити у Србији.

Осма глава: Право на судску заштиту

У осмој глави је право на судску заштиту анализирано као елеменат начела делотворне заштите кроз две функције. Прва улога судске заштите је да судовима омогући да у поступку судске контроле утврде да ли је дошло до повреде права и, друго, у случају кад постоји повреда, да утврде да ли је остварена адекватна заштита. У Повељи ЕУ о основним правима, ово је изражено у члану 47. као *право на делотворно правно средство и право на правично суђење*. У материјалном смислу, *право на судску заштиту*, као облик заштите субјективних права, представља "секундарно (или накнадно, изведено) право извршења", субјективном праву које постоји као латентно право (или правна могућност). Оно постоји заједно са материјалним (субјективним) правом, али се активира тек ако примарно право не буде остварено - испуњено. Судска заштита је само начин остваривања овог права. У супротном, ако право на заштиту не би постојало као секундарно право, примарно материјално право би у случају кад не би било добровољно испуњено, остало само "голо право". Као органи пред којима се може тражити судска заштита наведени су судови ЕУ и судови у државама чланицама. Између њих је успостављен сложен и осетљив однос у коме се национални судови сматрају "интегрисаним" комунитарним судовима пуне јурисдикције. Другачије речено, судови ЕУ су надлежни само за она питања која су изричито наведена у Оснивачким уговорима, остала питања су у задржаним надлежностима националних судова. Надлежност националних судова да одлучују о правима и обавезама из права ЕУ произилази из директног дејства конкретних одредби права ЕУ.

Овај део рада се позитивно оцењује

Девета глава: Механизам колективне заштите оштећених

Девата глава рада посвећена је механизму колективне заштите. Специфичност повреде ЕУ права конкуренције је у томе што се истом радњом, тј. повредом може нанети штета великом броју лица (масовне штете) у дужем временском периоду (дуготрајност). Отуда кандидат прави разлику између повреде индивидуалних (појединачних) субјективних права и повреде колективних права и с тим у вези разликује правна средства за заштиту појединачних и колективних права и интереса. У првом случају, једна странка тврди да је дошло до повреде њених појединачних права или правних интереса чиме је доказивање основаности тужбеног захтева потпуно индивидуализовано. У другом случају, потребно је правити разлику између суме или збира појединачних интереса и колективног интереса.

Пракса је показала да основни проблем у примени права конкуренције представља *ограничено дејство појединачних приватних тужби* и тако донетих пресуда. Тужбама се покрећу дуги и скупи поступци којима се тражи накнада релативно малих износа штете, при чему је, због разних материјалних и процесних разлога крајњи исход спора често неизван.

Колективна заштита је дефинисана као: правни механизам који осигурава могућност да два или више физичких или правних лица или лица која имају право да покрену репрезентативни поступак затраже колективно *укидање или престанак противправног понашања*; или правни механизам који осигурава могућност да два или више физичких или правних лица која тврде да су повређена у ситуацији велике штете колективно затраже *компензацију* или да то учине субјекти који имају право поднесте репрезентативну тужбу (компензациона колективна накнада). Што се тиче начина остваривања, разликују се два вида колективне заштите. Први вид се остварује колективном тужбом за пропуштање или забрану (*injunctive collective action*). Други вид се остварује колективном тужбом за накнаду штете (*compensatory collective action*). Као правна средства користе се индивидуалне и колективне тужбе којемогу бити opt-in или opt-out.

Десета глава: Приватноправна примена права конкуренције у правном систему Србије

Последња, десета глава посвећена је анализи стања у праву конкуренције у Републици Србији. Након што је констатовао да прописи о заштити конкуренције имају дугу традицију у Србији и њеним државотворним претходницама, кандидат је анализирао решења постојећег Закона о заштити конкуренцији. На основу њихове анализе и након поређења са решењима у праву ЕУ и у другим националним правима, кандидат је закључио да је једино у члану 73. ЗЗК одређено да се накнада штете која је проузрокована актима и радњама које представљају повреду конкуренције *остварује у парничном поступку* пред надлежним судом, ако је повреда конкуренције утврђена решењем

Комисије. Накнада штете може остварити само у случају да је КЗК констатовала да постоји повреда. Међутим, како Комисија није дужна да поступа по иницијативи других лица, границе ове врсте заштите приватних интереса су сужене. Ова врста поступка се покреће тзв. несамосталним или пратећим тужбама (*follow-on action*). Стога је потпуну заштиту могуће остварити само ако се право на накнаду штете због повреде права конкуренције призна као опште право и за то предвиди посебна (неусловљена) тужба.

Закључци

У закључним разматрањима кандидат је навео резултате истраживања и указао да су потврђене постављене хипотезе. Осим што је анализирао стање које постоји у погледу права на накнаду штете у теорији и пракси у ЕУ и у државама чланицама и у Србији, кандидат је уз одговарајуће критичке коментаре појединих решења давао и конкретне предлоге и образложења

Општи закључак је да су резултати истраживања и изведени закључци докторске дисертације јасно и концизно представљени.

Овај део рада се позитивно оцењује.

Литература

Списак коришћене литературе садржи укупно 359 извора релевантних иностраних и домаћих аутора из области дефинисаног предмета истраживања.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. Прво навести најмање један рад објављен или прихваћен за објављивање у часопису са ISI листе односно са листе министарства надлежног за науку када су у питању друштвено-хуманистичке науке или радове који могу заменити овај услов до 01. јануара 2012. године. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

1. Приватне тужбе за накнаду штете због повреде картелних прописа у ЕУ и Србији (коауторски рад са Р. Вукадиновић), „*Актуелна питања савременог законодавства*“, Будва, 12-16. јун 2013, стр. 187-207.

2. Картелни споразуми и ограничење аутономије воље, *Ревизија за европско право*, бр. 1, 2014, стр. 89-101

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Прописи о заштити конкуренције чине важан и најдинамичнији део права Европске уније (у даљем тексту ЕУ) и значајан део унутрашњег права државачланица и трећих држава. Према субјектима на које се односе, обично се деле на оне којима је регулисано понашање предузећа на тржишту и на оне који регулишу понашање државе према предузећима. Првом групом прописа су регулисани рестриктивни споразуми, забрана злоупотребе доминантног положаја и разни облици концентрација. Другом групом прописа је регулисано понашање државе према предузећима као тржишним субјектима приликом одобравања државне помоћи и одмеравања њеног утицаја на правила о заштити конкуренције. И једни и други могу бити повређени, а њиховом повредом може настати штета. У првом случају од стране непосредних учесника на тржишту као приватних субјеката. У другом случају од стране државе.

Предмет тезе је ограничен на штету која настаје противправним споразумевањем два или више учесника на тржишту као приватних субјеката, или, у ширем смислу, повредом ЕУ картелних прописа. И поред великог значаја који има одабрана тема, како у теоријским, тако и у практичном смислу, у домаћој теорији није уопште анализирана. Већ самим избором такве оригиналне теме кандидат се суочио са изазовом да одреди оригиналну систематику, оригиналне полазне тезе и методологију истраживања.

Резултати до којих је дошао у раду, а посебно методологија истраживања показују да је кандидат у томе у потпуности успео и да је написао оригиналан рад. Његова оригиналност се у методолошком смислу састоји у начину на који је повезао националне институте са наднационалним појмовима, што је захтевало одређивање правне природе једних и других. У тим сегментима рада кандидат је показао спремност и способност да на основу постојећих теоријских знања и јуриспруденције Суда правде понуди и нова решења и теорије, као у случају начела директног дејства. Наиме, у начелу директног дејства комунитарних прописа кандидат види не само нужну претпоставку за настанак права на накнаду штете, у материјалном смислу, већ и процесну претпоставку за његово остваривање. Међутим, директно дејство кандидат разуме не само као латентни капацитет за заснивање, промену и престанак правног односа, већ и као форму у којој мора постојати субјективно право да би могло да буде реализовано или коришћено. Отуда са разлогом на више места истиче да би право ЕУ (и оно садржано у прописима о заштити конкуренције), остало "голо право", без признавања директног дејства чак и кад би у националним правима постојала адекватна правна средства заштите. Ово због тога што се на таква средства појединци чија су права повређена и којима је нанета штета могу позивати тек након признања директног хоризонталног дејства.

Анализом одабраних питања кандидат је потврдио тезу да "невидљива рука тржишта" није у стању да обезбеди пожељно функционисање тржишта, већ да тај задатак мора да преузме држава: непосредним учешћем на тржишту и вршењем регулаторне функције (доношењем регулаторних прописа). Отуда се одговорност државе не односи само на доношење, већ и на спровођење тако донетих прописа, љ у случају повреде таквих прописа да обезбеди делотворни механизам судске заштите појединаца..

Што се тиче права Републике Србије, кандидат се залаже да се и у домаћем праву што пре омогући тзв. приватноправна примена права конкуренције, да се домаћи судови за тај посао обуче и припреме, и да се предвиди механизам и правна средства колективне заштите индивидуалних права и интереса.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Имајући у виду да накнада штете, право на накнаду, као и поступак и средства њеног остваривања у функционалном смислу чине једну целину обухваћену појмом "делотворне примене", и да су састављена од материјалних и процесних правила, као посебно осетљиво наметнуто је питање одабира релевантне грађе и извора, и њиховог тумачења. Посебно у случајевима када у правима држава чланица постоје различита решења, која је требало тумачити на тзв. "усклађени" начин и сугерисати ново "комунтарно или јединствено" решење.

Посебну умешност и знање кандидат је показао у анализи јуриспруденције Суда правде и Општег суда и тумачења одлука донетих у тзв. "водећим случајевима," као што су SABAM, , Manfredi. Уосталом, и право на накнаду штете због повреде ЕУ права конкуренције је утемељено на тумачењу одлуке коју је Суд правде донето у предмету Courage (Кариц).

И у одабиру релевантне грађе кандидат је показао научну зрелост и јасним стилем и прецизним језиком приказао резултате анализе постојећих решења и на основу њих сугерисао нова.

Комисија позитивно оцењује начин приказивања и тумачења резултата истраживања.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме

Докторска дисертација је у потпуности написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе

Својим насловом, садржајем, постављеним проблемом и предметом истраживања, дефинисаним циљевима и хипотезама, методологијом истраживања, резултатима истраживања и начином тумачења резултата, докторска дисертација садржи све битне елементе који се захтевају за радове оваквог карактера.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци

Комисија констатује да дисертација представља оригиналан допринос науци из следећих разлога:

- Зато што анализира значајно теоријско питање које у домаћој правној теорији није анализирано и већ самим тим представља оригиналан и пионирски рад.
- Зато што, комбинујући комунитарне и националне методе тумачења на оригиналан начин анализира однос између права ЕУ, као наднационалног права, и унутрашњих права држава чланица и у том односу налази образложење за признавање права на накнаду штете, као посебног комунитарног права које се може остварит пред националним судовима.
- Зато што начелу директног дејства, као оригинарном начелу из права ЕУ, даје ново значење. Суд правде је начелу директног дејства комунитарних прописа признао тзв. материјално и процесно дејство, тј. способност да ствара и додељује субјективна права појединцима којима су национални судови дужни да пруже правну заштиту. У објашњењу начела директног дејства кандидат разликује (оригинално) стање или

егзистенцијусубјективног права и његово вршење, као реализацију. Директно дејство кандидат објашњава не само као способност конкретне норме да створи субјективно право (оно мора бити раније створено материјалном нормом), већ да га у посебној форми сачува као латентно или потенцијално право, слично правној моћи. Активирање таквог латентног права врши Суд правде признањем конкретне одредбе директног дејства. У случају накнаде штете, Суд је признањем директног хоризонталног дејства члановима 101. и 102. Уговора о функционисању ЕУ практично омогућио учесницима на тржишту да заштиту повређених права траже и кроз накнаду штете, као облик и форму активирања до тада латентног права.

- Зато што је предложио да се у будућу домаће прописе о заштити конкуренције угради механизам колективне заштите индивидуалних интереса како би се учесницима на тржишту омогућила делотворна накнада штете.

На крају, указујемо да од 1. октобра 2017. године на Универзитету у Новом Саду постоји обавеза да се све докторске дисертације пре стављања на увид јавности провере кроз програм iThenticate у циљу откривања плагијаризма. У том смислу извршена је провера докторске дисертације Накнада штете као грађанскоправна санкција у праву конкуренције Европске уније кандидата Владимира Вукадиновића. Провером је утврђено 12% поклапања текста у докторској дисертацији са текстовима доступним у бази података iThenticate. Такав резултат сам по себи представља изузетан и оригиналан допринос науци, нарочито ако се узме у обзир да су из провере искључени само цитирани делови текста и списак литературе док су одредбе правних аката, уобичајени изрази који се користе у привредном праву, називи домаћих и међународних аката, бројеви службеног гласника, подаци из кључне документације која је саставни део докторске дисертације, подаци са насловне стране и сл. подаци, речи и изрази који се неминовно понављају у свакој докторској дисертацији остали као предмет провере и тако увећали проценат сличности.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања
Дисертација нема недостатака који утичу на резултате истраживања

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

- да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана

НАВЕСТИ ИМЕ И ЗВАЊЕ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ
ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. др Душанка Ђурђевић, редовни професор
Правног факултета за привреду и правосудје у
Новом Саду, Универзитета Привредна академије
у Новом Саду – члан;

2. др Драган Мркшић, редовни професор
Факултета техничких наука Универзитета у
Новом Саду – председник;

3. др Драго Дивљак, редовни професор Правног
факултета Универзитета у Новом Саду – члан

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.